

Villányi G. András

álom fia

Fodor Gyurinak

álom fia vagyok
kő és fa rajzó gondolatpillék
kisfiú és szerelmes asszony
köröttük tér és csillagok magam is álom
része egésznek de telje is
a végtelenből hallgatom
hogyan dobban a szív
a mindenség hallgat s dobban
örök csend álmodik
tengerszín zajt

50

ami kimaradt

R. A.-nak

ami kimaradt
végleg elmarad
jól tudod bár kétled kissé
hogy a reménytelenséget
könnyebben viseld
mikor hálamimika és búcsú nélkül
sarkon fordulsz hirtelen
a két történet közé
zuhant szünetben